

عنوان مقاله:

بخش بندی هازمان (جامعه) در روزگار جمشید و آموزش و پرورش در ایران کهن

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی شرق شناسی - فردوسی و فرهنگ و ادب پارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

لادن موسی بیک - کارشناسی ارشد حقوق تجاری اقتصادی بین الملل

آوا اربابیان - دانشجوی مدیریت بازرگانی

خلاصه مقاله:

اگرچه از دیرباز تاکنون پیرامون شاهنامه پژوهش های فراوانی انجام شده است و بیشتر نقش حماسی و اساطیری و پهلوانی مورد توجه قرار گرفته است، اما باید گفت که شاهنامه مملو از آموزه های اجتماعی و فرهنگی است که بازمانده از راه و روش گذشتگان این سرزمین بوده و به همراه آن سال ها برای مردمان، نیکبختی و آرامش و رفاه را به همراه داشته است. الگویی که اگر بیشتر به آن پرداخته شود می تواند راهکاری برای داشتن چنین سرزمینی آباد و آزادی به همراه داشته باشد. از مهمترین نمونه های موجود در شاهنامه می توان به جمشید شاه و نقش او در بنا نهادن طبقات اجتماعی و فرهنگی برای هازمان (جامعه) اشاره کرد که به جرأت می توان گفت در نوع خود بی نظیر است؛ چون به گفته ی فردوسی مردم سیصد سال با رفاه و آرامش زندگی را گذرانده اند. همچنین جمشید نقش پررنگی در پرورش و گسترش فرهنگ در ایران داشته است که از مهمترین آن می توان به برپا کردن جشن نوروز و نام نهادن نوروز اشاره کرد. به این روی، بهتر آن است که این عصر زرین که در کتاب های دینی همچون اوستا از آن یاد شده بیشتر مورد پژوهش قرار گیرد تا بدین سان جنبه های مفید آن بیشتر هویدا گردد و بدین جهت می توان فهمید که جمشید که بود و چه کارهای اساسی و بنیادی را انجام داد تا سبب شد که فردوسی از او در شاهنامه یاد کند. بنابراین در دو بخش، دو موضوع تعریف می شود. در بخش نخست، اینکه جمشید که بود و چگونه هازمان (جامعه) را شکل داد؟ و در بخش دوم به کارهای فرهنگی که در زمان او صورت گرفت پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

هازمان (جامعه)، بخش بندی اجتماعی، جمشید، دیو، شاهنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1169809>

